

TAAKSTRAFFEN EN POLITIEK

Alle teksten zijn gekopieerd van de website van de betreffende politieke partij, de meeste vanuit het verkiezingsprogramma. De teksten zijn niet geredigeerd.

CDA

Geen taakstraffen meer..

Het CDA wil de taakstraffen afschaffen. De belangrijkste reden hiervoor is dat taakstraffen onvoldoende effect hebben. Het afschrik-effect van taakstraffen is klein en daarmee wordt de aanhoudende overlast dus niet opgelost. Onder jongeren wordt een taakstraf soms zelfs als een statussymbool gezien.

..maar wel strafdienstplicht

Als alternatief voor taakstraffen wil het CDA een strafdienstplicht invoeren voor delicten als vernieling, bedreiging en oplichting. Deze strafdienstplicht heeft een streng regime, met bijvoorbeeld nachtdetentie en heropvoeding. De jongeren blijven op school, maar krijgen daarnaast verschillende taken zoals vandalismeschade herstellen en nemen deel aan een heropvoedingsprogramma. Veroordeelden moeten ook schadevergoeding betalen en criminele winsten worden afgepakt. Ouders worden verplicht betrokken bij de heropvoeding en moeten zo nodig opdraaien voor de schadevergoeding.

D66

Geen minimumstraffen.

Opgelegde straffen moeten gerelateerd zijn aan daad, persoon en omstandigheden. Daarvoor geeft de wet maximumstraffen. D66 is tegenstander van de invoering van minimumstraffen. Daarmee zou de rechter de mogelijkheid ontnomen worden om in het individuele geval een passende straf op te leggen. D66 is ook tegen hoge vrijheidsstraffen, vanwege de ongewenste effecten. Hoge straffen schrikken niet meer af, kosten wel veel geld, bemoeilijken het reïntegratieproces en hebben geen positief effect op het voorkomen van recidive.

Taakstraffen en boetes.

De taakstraf heeft zich gaandeweg steeds meer ontwikkeld tot een boete in natura: uren in plaats van euro's. D66 wil dat bij een taakstraf herstel voorop staat of in elk geval een zichtbare positieve bijdrage aan de samenleving, waar nodig en mogelijk aangevuld met het verwerven van vaardigheden voor een delictvrij bestaan. Waar louter bestraffing als normbevestiging aan de orde is, kan een strafrechtelijke boete naar draagkracht een reëel alternatief zijn. Bijvoorbeeld in de vorm van een dagboete, zoals dat in ons omringende landen wordt toegepast.

PVV

De PVV kiest ook voor hoge minimumstraffen en zwaardere maximumstraffen.

Nu besluiten D66'ers in toga nog graag tot taakstraffen, want anders kwetst dat de tere ziel van de misdadigers maar. De Partij voor de Vrijheid wil de vrijheid van rechters aan banden leggen. Geen taakstraffen

PvdA

Veelplegers en plegers van zinloos geweld of geweld tegen mensen die hun beroep uitoefenen, moeten zwaardere straffen kunnen worden opgelegd.

Straffen dient in hoofdlijn twee doelen. In de eerste plaats mag iemand die iets misdaan heeft ook weten en voelen dat de samenleving dit niet wenst. In de tweede plaats dient een straf om te voorkomen dat daders opnieuw de fout ingaan en om anderen te laten weten dat bepaald gedrag niet wordt getolereerd. In die gevallen gaat het om preventie van misdaden. In dit verband is het van groot belang dat een dader niet slechter de gevangenis uitkomt dan dat hij erin gaat. De PvdA wil daarom dat er tijdens het verblijf in de gevangenis gewerkt wordt aan de terugkeer naar de samenleving. Zo moeten gevangenen niet zonder enig perspectief voor de toekomst op straat worden gezet, met het risico dat zij weer in hun oude verkeerde gedrag vervallen. Voor de PvdA geldt: 'uit de bak, aan de bak'.

De PvdA is voor effectiever straffen. Heel gericht kan een straatverbod of meldingsplicht worden opgelegd. Door de voorwaarden toe te spitsen op de verdachte of dader, is te voorkomen dat hij terugvalt in crimineel gedrag. Voor daders die lange straffen moeten uitzitten is er tijd genoeg om tijdens hun detentie hun gedrag te veranderen. Voor daders die na een korte gevangenisstraf vrij komen is het vaak wel zaak om hen langere tijd te blijven volgen. Rechters kunnen tegenwoordig naast celstraf bijzondere maatregelen opleggen zoals verplichte deelname aan onderwijs of werk. Op die manier houden we bijvoorbeeld jongeren langer onder toezicht.

VVD

De VVD is van mening dat een dader nog maximaal eenmaal een taakstraf opgelegd kan krijgen. Gewelds- en zedendelicten mogen niet langer met een taakstraf worden afgedaan. Als iemand de opgelegde taakstraf niet verricht of voltooit gaat hij/zij naar de gevangenis.

De VVD wil dat voor gewelds- en zedendelicten nooit bij herhaling taakstraffen kan worden opgelegd. En ditzelfde geldt voor ernstige delicten, waar een straf van meer dan zes jaar cel voor staat. Daarnaast moet het onmogelijk worden om mensen binnen vijf jaar voor de tweede keer een taakstraf te geven. En als iemand de taakstraf niet uitvoert dan moet die van rechtswege omgezet worden in een gevangenisstraf. Voor first offenders van niet gewelds- en zedenmisdrijven kan een straf op maat een veroordeelde dader wel weer relatief simpel op het juiste pad brengen.

GroenLinks

Straffen zijn snel, transparant en rechtvaardig. Bij een lage strafmaat worden alternatieve straffen toegepast.

Straf wordt het begin van werk of scholing. Ter voorbereiding van de terugkeer in de maatschappij krijgen gedetineerden meer begeleiding, behandeling en opleiding, ook na hun vrijlating, vanuit reclassering en gemeenten. De medewerking van ex-gedeteneerden wordt bevorderd door het gebruik van voorwaardelijke straffen aan het einde van hun gevangenisstraf.

SP

De recidivecijfers in Nederland zijn hoog: rond de 70 procent van alle gedetineerden gaat binnen 6 jaar na vrijlating opnieuw in de fout. Toch zijn er voor de hand liggende maatregelen die genomen kunnen worden om te voorkomen dat mensen direct na een gevangenisstraf weer misdrijven gaan plegen. Voordat iemand de gevangenis verlaat, moet hij een geldig legitimatiebewijs op zak hebben, moet duidelijk zijn waar hij of zij de

eerste weken gaat wonen, en moet het liefst ook werk zijn geregeld. Dit gebeurt op dit moment nog onvoldoende.

De reclassering, van oudsher expert in de begeleiding van ex-gedetineerden, moet de vrijheid en de middelen krijgen om waar nodig ex-gedetineerden hulp te bieden om op het rechte pad te blijven. De bureaucratie en de verantwoordingsplichten die in protocollen zijn vastgelegd zijn doorgeslagen, de professionele reclasseringswerkers moeten meer vrijheid krijgen om te doen wat nodig is om recidive te voorkomen. Ook de gemeenten, die verantwoordelijk zijn voor de opvang van ex-gedetineerden, moeten voldoende geld en ondersteuning krijgen voor deze taak.